

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marek Borkiewicz
Sędziowie:	SSA Wiesława Stachowiak (spr.) del. SSO Robert Macholak
Protokolant:	starszy inspektor sądowy Dorota Cieślik

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 r. w Poznaniu

sprawy z wniosku **R. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o spłatę emerytury

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział

w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 13 sierpnia 2013 r. sygn. akt VII U 1711/13

1. prostuje oczywistą omyłkę pisarską zawartą w punkcie 3 wyroku Sadu Okręgowego w Poznaniu z dnia 13 sierpnia 2013r. w ten sposób, że w miejsce słów "Oddział w O." wpisuje słowa „II Oddział w P.”;
2. u m a r z a postępowanie apelacyjne w zakresie podjęcia wypłaty świadczenia emerytalnego od dnia 1 października 2011r. do dnia 21 listopada 2012r. oraz ustawowych odsetek od dnia 11 stycznia 2013r. do dnia 19 lutego 2014r.;
3. w pozostałym zakresie apelację oddala.

del. SSO Robert Macholak	SSA Marek Borkiewicz	SSA Wiesława Stachowiak (spr.)
--------------------------	----------------------	--------------------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 marca 2013 r. (...) uzupełnioną decyzją z dnia 9 maja 2013 r. (znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił R. S. uchylenia decyzji z dnia 26 września 2011 r. (znak: (...)) w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r., nr 257, poz. 1726 ze zm.) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.), prawo do emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż przepisy powyższe utraciły moc obowiązującą w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. (sygn. akt K 2/12) dopiero z dniem jego ogłoszenia, tj. z dniem 22 listopada 2012 r., wyrok ten nie ma zatem zastosowania do przypadającego przed dniem 22 listopada 2012 r. okresu zawieszenia emerytury na podstawie tych przepisów. Jako podstawę prawną decyzji organ rentowy wskazał art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a.

R. S., wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany poprzez uchylenie decyzji z dnia 26 września 2011 r. w części zawieszającej prawo do emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., oraz przywrócenia prawa do emerytury od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., a także wypłaty zawieszonych świadczeń za w/w okres wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty. Ponadto odwołujący wniósł o zasądzenie od pozwanego organu rentowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasową argumentację.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu wyrokiem z 13 sierpnia 2013 roku w sprawie VII U 1711/13, zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając wnioskodawcy R. S. prawo do podjęcia wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku z ustawowymi odsetkami naliczanymi od kwoty wyrównania od 11 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty (pkt 1), w pozostałym zakresie odwołanie oddalił (pkt 2). W punkcie 3 rozstrzygnął o kosztach procesu

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 marca 2009 r. odwołujący R. S. złożył wniosek o emeryturę. W chwili składania wniosku odwołujący był zatrudniony w (...) w P..

Decyzją z dnia 14 maja 2009 r. ZUS przyznał odwołującemu emeryturę od dnia 1 marca 2009 r. Termin płatności świadczenia ustalono na 10 dnia każdego miesiąca.

Do 30 września 2011 r. odwołujący, kontynuując zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy, pobierał wynagrodzenie za pracę i emeryturę, a organ rentowy kolejnymi decyzjami przeliczał mu wysokość emerytury z uwagi na zmianę stażu pracy.

Decyzją z dnia 26 września 2011 r. organ rentowy wstrzymał odwołującemu wypłatę emerytury od 1 października 2011 r. z uwagi na kontynuowanie przez niego zatrudnienia.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r., w sprawie K 2/12, Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż przepis art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 ze zm.) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok został ogłoszony w dniu 22 listopada 2012 r.

W związku z wyrokiem Trybunału, w dniu 30 listopada 2012 r. odwołujący złożył wniosek o wznowienie wypłaty emerytury i wypłatę zawieszonych od dnia 1 października 2011 r. świadczeń emerytalnych wraz z odsetkami.

Decyzją z dnia 27 grudnia 2012 r. ZUS wznowił wypłatę emerytury od dnia 22 listopada 2012 r., uchylając jednocześnie decyzję z dnia 26 września 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawieszala emeryturę od dnia 22 listopada 2012 r.

W dniu 21 marca 2013 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

W dniu 9 maja 2013 r. ZUS wydał decyzję uzupełniającą zaskarżoną decyzję.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji uznał, że R. S., który nabył prawo do emerytury od 1 marca 2009 roku, z uwagi na uchylenie od 8 stycznia 2009 roku art. 103 a ust. 21 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, mógł od 1 października 2011 roku, kontynuując zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy, pobierać emeryturę. Wobec skarżącego nie obowiązywał wymóg rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą.

Apelację od wyroku wniósł organ rentowy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaskarżył wyrok w części przyznania prawa do emerytury od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku, zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 103 a ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 roku, w sprawie K. 2/12, i przyznanie prawa do wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 roku.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Organ rentowy pismem z 30 kwietnia 2014 roku cofnął apelację w części dotyczącej należności głównej oraz ustawowych odsetek od dnia 11.01.2013 r. do 19.02.2014 r.

Zakład podtrzymał apelację w pozostałym zakresie i wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji w części, poprzez ustalenie prawa do odsetek od 11 stycznia 2013 roku do 19 lutego 2014 roku, tj. do dnia wejścia w życie ustawy z 13 grudnia o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 350 k.p.c. sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności i błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Jeżeli sprawa toczy się przed sądem drugiej instancji, sąd ten może z urzędu sprostować wyrok sądu pierwszej instancji. Stosując zatem ten przepis prawa Sąd Apelacyjny dokonał sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej, orzekając jak w pkt 1 swojego wyroku.

W związku z częściowym cofnięciem apelacji, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w punkcie 2 wyroku umorzył postępowanie apelacyjne w zakresie wypłaty zawieszanej emerytury za okres od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku oraz ustawowych odsetek od dnia 11 stycznia 2013 r. do dnia 19 lutego 2014 r.

Apelacja organu rentowego w pozostałym zakresie nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należało, że skarżący nie zawarł w apelacji jakiegokolwiek argumentacji na rzecz prezentowanego stanowiska zgodnie z którym, odsetki po 19 lutego 2014 roku zasądzone zostały jako nienależne.

Zdaniem ZUS odsetki należne są odwołującemu za okres od 11 stycznia 2013 roku do 19 lutego 2014 roku, w związku z wejściem w życie ustawy z 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku.

Kwestia odsetek od zawieszzonego świadczenia emerytalnego została w w/w ustawie uregulowana w art. 8 ust. 1, zgodnie z którym emeryci, w przypadku których wypłata zawieszanej emerytury została ustalona na podstawie

prawomocnego wyroku sądu, w którym sąd nie orzekł o odsetkach albo roszczenie o odsetki zostało oddalone, mogą złożyć wniosek o wypłatę odsetek od zasądzonej kwoty:

- 1) do dnia wypłaty - w przypadku gdy wypłata zawieszony emerytury nastąpiła przed dniem wejścia ustawy w życie;
- 2) do dnia wejścia ustawy w życie - w przypadku gdy wypłata zawieszony emerytury nastąpiła po dniu wejścia ustawy w życie.

Nawet pobieżna analiza treści cyt. przepisu pozwala na stwierdzenie, że nie znajduje on zastosowania w niniejszej sprawie.

Przede wszystkim, przepis ten wskazuje na uprawnienie podmiotowe grupy emerytów do wystąpienia z określonym wnioskiem i to do organu rentowego, w ściśle określonych przypadkach.

I tak, pierwszym z warunków realizacji przysługującego emerytom uprawnienia jest prawomocność orzeczenia. Truizmem będzie stwierdzenie, że Sąd Apelacyjny rozpoznając apelację organu rentowego w zakresie odsetek, dokonywał oceny nieprawomocnego w tej części orzeczenia Sądu I instancji. Innymi słowy, już sama ta okoliczność wyłącza możliwość zastosowania art. 8 ustawy w niniejszej sprawie.

Ponadto apelujący zdaje się nie dostrzegać, że zwrot, którym posłużył się ustawodawca w art. 8 ust. 1 tak w punkcie 1 jak i w punkcie 2 „w przypadku gdy wypłata zawieszony emerytury nastąpiła”, dotyczy świadczenia spornego, tj. będącego przedmiotem postępowania sądowego i którego wypłata nastąpiła w oparciu o prawomocny wyrok sądu. Zwrot ten, a przez to przedmiotowa regulacja, nie dotyczą natomiast wypłaty świadczeń podjętych przez organ z urzędu w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 roku, w sprawie K 2/12.

W niniejszej sprawie wypłata „zawieszony emerytury” na rzecz R. S. dopiero nastąpi.

Reasumując, rozstrzygając o odsetkach należnych odwołującego Sąd I instancji prawidłowo zastosował przepisy art. 118 ustawy z 18 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, art. 85 ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych a także rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 1 lutego 1999 roku w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu, lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń. Uregulowania te mają zastosowanie bezpośrednio, i nie ma podstaw aby stosować je jedynie odpowiednio, poprzez odesłanie z ustawy z 13 grudnia 2013 roku o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku, z ograniczeniami wynikającymi z jej art. 8 ust. 1. Ustawa ta w ogóle nie znajdowała zastosowania w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny w punkcie 3 wyroku na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

del. SSO Robert Macholak	SSA Marek Borkiewicz	SSA Wiesława Stachowiak (spr.)
--------------------------	----------------------	--------------------------------